

[Ευρωπαϊκή Επιτροπή] Ποιο είναι το πλαίσιο στρατηγικής για την προγραμματική περίοδο 2014-2020 σε Περιφερειακή Πολιτική,

Οδηγίες συμβατότητας των κρατικών

Τις κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα 2014-2020 καθόρισε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, προκειμένου να λάβουν γνώση οι αρμόδιες υπηρεσίες των χωρών-μελών της Ένωσης και να εφαρμόσουν πιστά τους κανονισμούς, με στόχο την καλύτερη κατανομή των πόρων και τη συμμόρφωση των πρωτοβουλιών των ιδρυτών με τις βασικές αρχές της νέας προγραμματικής περιόδου.

Όπως αναφέρεται στο σχετικό κείμενο, βάσει του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο α) και του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), οι κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται για την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης ορισμένων μειονεκτικών περιοχών της Ε.Ε. είναι δυνατόν να χαρακτηριστούν από την Επιτροπή συμβατές με την εσωτερική αγορά. Οι ενισχύσεις αυτές είναι γνωστές ως κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα. Στις κατευθυντήριες γραμμές, η Επιτροπή καθορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι περιφερειακές ενισχύσεις μπορεί να χαρακτηρίζονται συμβατές με την εσωτερική αγορά και ορίζει τα κριτήρια για τον προσδιορισμό των περιοχών που πληρούν τους όρους του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο α) και γ) της Συνθήκης.

Πρωταρχικός στόχος του ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων στον τομέα των περιφερειακών ενισχύσεων είναι να επιτραπούν οι ενισχύσεις περιφερειακής ανάπτυξης, διασφαλίζοντας παράλληλα ίσους όρους ανταγωνισμού μεταξύ των κρατών-μελών, ιδίως με την αποφυγή αγώνα πλειοδοσίας επιδοτήσεων, στον οποίο ενδέχεται να επιδοθούν τα κράτη-μέλη στην προσπάθειά τους να προσελκύσουν ή να διατηρήσουν επιχειρηματικές δραστηριότητες σε μειονεκτούσες περιοχές της Ένωσης, καθώς και να περιοριστούν στο ελάχιστο απαραίτητο οι επιπτώσεις των περιφερειακών ενισχύσεων στο εμπόριο και στον ανταγωνισμό.

Αρχές αξιολόγησης

Για την αξιολόγηση του εάν ένα κοινοποιηθέν μέτρο ενίσχυσης μπορεί να θεωρηθεί συμβατό με την εσωτερική αγορά, η Επιτροπή αναλύει κατά πόσον ο σχεδιασμός του μέτρου ενίσχυσης διασφαλίζει ότι ο θετικός αντίκτυπος της ενίσχυσης για την επίτευξη ενός στόχου κοινού ενδιαφέροντος υπερβαίνει τις αρνητικές επιπτώσεις που ενδέχεται

να επιφέρει στις συναλλαγές και στον ανταγωνισμό. Η ανακίνωση σχετικά με τον εκσυγχρονισμό των κρατικών ενισχύσεων, της 8ης Μαΐου 2012, ζητούσε τον εντοπισμό και τον καθορισμό των κοινών αρχών που ισχύουν για την αξιολόγηση της συμβατότητας όλων των μέτρων ενίσχυσης είναι συμβατά με τη Συνθήκη μόνον εφόσον πληροί καθένα από τα ακόλουθα κριτήρια αξιολόγησης:

- α)** Συμβολή στην επίτευξη ενός σαφώς καθορισμένου στόχου κοινού ενδιαφέροντος: Ενα μέτρο κρατικής ενίσχυσης πρέπει να συμβάλλει στην επίτευξη ενός στόχου κοινού ενδιαφέροντος σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 3 της Συνθήκης.
- β)** Ανάγκη για κρατική παρέμβαση: Ενα μέτρο κρατικής ενίσχυσης θα πρέπει να στοχεύει σε καταστάσεις όπου η ενίσχυση μπορεί να φέρει ουσιαστικά βελτίωση την οποία δεν δύναται να επιτύχει η ίδια η αγορά, για παράδειγμα επανορθώνοντας μια ανεπάρκεια της αγοράς ή αντιμετωπίζοντας κάποιο πρόβλημα σχετικά με τα ίδια καθήλεια ή τη συνοχή.

Σύμφωνα με την Κομισιόν, οι επενδυτικές ενισχύσεις ενδέχεται να μην επαρκούν από μόνες τους για την ανάπτυξη των μειονεκτικών περιοχών.

Πίνακας Πολυετούς Δημοστονομικού Πλαισίου (Ε.Ε.-28)

(σε εκατ. ευρώ - τμής 2011)

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΑΝΑΛΗΨΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Σύνολο 2014-2020
1. Έξυπνη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη	60.283	61.725	62.771	64.238	65.528	67.214	69.004	450.763
1α: Ανταγωνιστικότητα για την ανάπτυξη και την απασχόληση	15.605	16.321	16.726	17.693	18.490	19.700	21.079	125.614
1β: Οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή	44.678	45.404	46.045	46.545	47.038	47.514	47.925	325.149
2. Βιώσιμη ανάπτυξη: Φυσικοί πόροι	55.883	55.060	54.261	53.448	52.466	51.503	50.558	373.179
εκ των οποίων: Δαπάνες που συνδέονται με την αγορά και άμεσες πληρωμές	41.585	40.989	40.421	39.837	39.079	38.335	37.605	277.851
3. Ασφάλεια και θέμενο	2.053	2.075	2.154	2.232	2.312	2.391	2.469	15.686
4. Η Ευρώπη ως παγκόσμιος παράγοντας	7.854	8.083	8.281	8.375	8.553	8.764	8.974	58.704
5. Δίκαιη	8.218	8.385	8.589	8.807	9.007	9.206	9.417	61.629
εκ των οποίων: Διοικητικές δαπάνες των θεσμισμένων οργάνων	6.649	6.791	6.955	7.110	7.278	7.425	7.590	49.798
6. Αναπτυξιμίες	27	0	0	0	0	0	0	27
ΣΥΝΟΛΟ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΑΝΑΛΗΨΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ως ποσοστό του ΑΕΕ	134.318	135.328	136.056	137.100	137.866	139.078	140.242	959.988
ως ποσοστό του ΑΕΕ	1,03%	1,02%	1,00%	1,00%	0,99%	0,98%	0,98%	1,00%
ΣΥΝΟΛΟ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΠΑΡΑΡΗΘΜΩΝ ως ποσοστό του ΑΕΕ	128.030	131.095	131.046	126.777	129.778	130.893	130.781	908.400
ως ποσοστό του ΑΕΕ	0,98%	0,98%	0,97%	0,92%	0,93%	0,93%	0,91%	0,95%
Διαθέσιμο περιθώριο	0,25%	0,25%	0,26%	0,31%	0,30%	0,30%	0,32%	0,28%
Ανισότιτο όριο ίδιων πόρων ως ποσοστό του ΑΕΕ	1,23%	1,23%	1,23%	1,23%	1,23%	1,23%	1,23%	1,23%

γ) Κατάλληλότητα του μέτρου ενίσχυσης: Το προτεινόμενο μέτρο ενίσχυσης πρέπει να αποτελεί κατάλληλο μέσο πολιτικής για την επίτευξη του στόχου κοινού ενδιαφέροντος.

δ) Δημιουργία κινήτρων: Η ενίσχυση πρέπει να μεταβάλλει τη συμπεριφορά της (των) οικειότητας (των) επιχειρήσεων(των) κατά τέτοιο τρόπο ώστε να επιδιώκεται σε πρόσθετες δραστηριότητες που δεν θα πραγματοποιούσε χωρίς την ενίσχυση ή τις οποίες θα πραγματοποιούσε με περιορισμένο ή διαφορετικό τρόπο ή σε διαφορετική τοποθεσία.

ε) Ανολοκωπότητα της ενίσχυσης (ενίσχυση στον ελάχιστο απαραίτητο βαθμό): Το ποσό της ενίσχυσης πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο αναγκαίο για να δοθεί ώθηση σε πρόσθετες επενδύσεις ή δραστηριότητες στην οικεία περιοχή.

στ) Αποφυγή αδικαιολόγητων αρνητικών επιπτώσεων στον ανταγωνισμό και στις συναλλαγές

μεταξύ των κρατών-μελών: Οι αρνητικές επιπτώσεις της ενίσχυσης πρέπει να είναι επαρκώς περιορισμένες, ώστε η συνολική στάθμιση του μέτρου να είναι θετική.

ζ) Διαφάνεια της ενίσχυσης: Οι κράτη-μέλη, η Επιτροπή, οι οικονομικοί φορείς και το κοινό πρέπει να διαθέτουν εύκολη πρόσβαση σε όλες τις σχετικές πράξεις και τις συναφείς πληροφορίες που αφορούν την ενίσχυση που χορηγήθηκε στο πλαίσιο αυτών.

Η συνολική στάθμιση ορισμένων κατηγοριών καθεστώτων μπορεί επίσης να υποκειται σε αίτημα εκ των υστέρων αξιολόγησης. Σε τέτοιες περιπτώσεις, η Επιτροπή δύναται να περιορίσει τη διάρκεια των εν λόγω καθεστώτων (συνήθως σε τέσσερα έτη ή λιγότερο), με δυνατότητα εκ νέου κοινοποίησης της παράστασής τους στη συνέχεια.

Εάν ένα μέτρο κρατικής ενίσχυσης ή οι όροι που το συνο-

δέυουν (συμπεριλαμβανομένης της μεθόδου χρηματοδότησης) όταν αυτή αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του μέτρου κρατικής ενίσχυσης) επιφέρουν μη διαχωρίσιμη παραβίαση του ενωσιακού δικαίου, η ενίσχυση δεν μπορεί να κηρυχθεί συμβατή με την εσωτερική αγορά. Κατά την αξιολόγηση της συμβατότητας μιας μεμονωμένης ενίσχυσης με την εσωτερική αγορά, η Επιτροπή θα λαμβάνει υπόψη οποιαδήποτε διαδικασία λόγω παραβίασης των άρθρων 101 και 102 της Συνθήκης, η οποία ενδέχεται να αφορά το δικαιοσύνη της ενίσχυσης και να είναι σχετική με την αξιολόγηση της, σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 3 της Συνθήκης.

Επενδυτικές ενισχύσεις

Τα καθεστώτα περιφερειακών ενισχύσεων θα πρέπει να αποτελούν αναπόσπαστο μέρος μιας περιφερειακής αναπτυξιακής στρατηγικής, με σαφώς προ-

σδιορισμένους στόχους και θα πρέπει να συνάδουν και να συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων αυτών. Τούτο ισχύει ιδίως για τα μέτρα που εφαρμόζονται σύμφωνα με τις περιφερειακές στρατηγικές ανάπτυξης που καθορίζονται στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΠΤΑ), του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, του Ταμείου Συνοχής, του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας, με σκοπό να συμβάλουν στην επίτευξη των στόχων των στρατηγικών «Ευρώπη 2020».

Για καθεστώς ενίσχυσης εκτός επιχειρησιακού προγράμματος, το οποίο χρηματοδοτείται από τα ταμεία της πολιτικής συνοχής, τα κράτη-μέλη θα πρέπει να αποδείξουν ότι το μέτρο είναι συναφές και συμβάλλει στη στρατηγική ανάπτυξης της οικείας περιοχής. Προς το σκοπό αυτό, τα κράτη-μέλη μπορούν να βασίζονται σε αξιολογήσεις προηγούμενων καθεστώτων κρατικών ενισχύσεων, εκτιμήσεις επιπτώσεων που διενεργούνται από τις αρχές κορήνωσης ή γνώμες εμπειρογνομητών. Για να διασφαλιστεί ότι το καθεστώς ενίσχυσεων συμβάλλει στην ανάπτυξη της στρατηγικής αυτής, θα πρέπει να περιλαμβάνει ένα σύστημα που θα επιτρέπει στις κορηγούσες αρχές να καθορίζουν τα επενδυτικά σχέδια προτεραιότητας και να τα επιλέγουν ανάλογα με τους στόχους του καθεστώτος (π.χ., με βάση την προέγηση της επίσημης βαθμολόγησης). Για τις υποδομές ευρωζωνικών δικτύων ο αποδέκτης της ενίσχυσης πρέπει να επιλεγεί μετά από διαγωνισμό σύμφωνα με την παράγραφο 78 στοιχείο γ) και δ) των κατευθυντήριων γραμμών για τα ευρωζωνικά δίκτυα.

Σαφής προσδιορισμός για την αντιοτάθμιση

▼ Τα καθεστώτα ενισχύσεων λειτουργίας θα προσέλθουν την ανάπτυξη των μειονεκτικών περιοχών μόνον εφόσον οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι περιοχές αυτές είναι σαφώς καθορισμένες εκ των προτέρων, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα της προγραμματικής περιόδου 2014-2020. Τα εμ-

πόδια που αντιμετωπίζουν όσον αφορά την προσέλκυση ή τη διατήρηση της οικονομικής δραστηριότητας ενδέχεται να είναι τόσο σοβαρά ή μόνιμα, ώστε οι επενδυτικές ενισχύσεις να μην είναι επαρκείς από μόνες τους για να επιτρέψουν την ανάπτυξη των εν λόγω περιοχών, αναφέρεται χαρακτηριστικά από την Κομισιόν. Σε ό,τι αφορά τη μείωση ορισμέ-

νων ειδικών δυσκολιών που αντιμετωπίζουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις στις περιοχές «α», τα οικεία κράτη-μέλη πρέπει να αποδεικνύουν την ύπαρξη και τη σημασία των εν λόγω ειδικών δυσκολιών, καθώς επίσης και την αναγκαιότητα εφαρμογής καθεστώτος ενισχύσεων λειτουργίας, διότι οι εν λόγω ειδικές δυσκολίες δεν μπορούν να αντιμετω-

Δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης

Τα κράτη-μέλη μπορούν να αναστρέψουν στο επιχειρηματικό πρόγραμμα του δικαιούκου της ενίσχυσης, το οποίο ενδέχεται να παρέχει πληροφορίες ως προς τον αριθμό των δημιουργούμενων θέσεων απασχόλησης, τους καταβαλλόμενους μισθούς, τον όγκο αγορών, τον κύκλο εργασιών που παράγει η **ενένδυση** και ωφελεί, ενδεχομένως, την περιφέρεια με πρόσθετα φορολογικά έσοδα.

χάσμα

Πρωταρχικός στόχος των περιφερειακών ενισχύσεων είναι να μειωθεί το χάσμα της **ανάπτυξης** μεταξύ των διαφόρων περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μέσω των στόχων της για δίκαιη μετακίνηση ή συνοχή οι περιφερειακές ενισχύσεις μπορούν να συμβάλουν στην επίτευξη της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» με την επίτευξη μιας βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης.

Κοινωνικό Ταμείο, Συνοχή, Αγροτική Ανάπτυξη και Αλιεία

Ενισχύσεων με την εσωτερική αγορά

Τα καθεστώτα περιφερειακών ενισχύσεων μπορούν να τεθούν σε εφαρμογή σε περιοχές «α» με στόχο την υποστήριξη αρχικών επενδύσεων που έχουν πραγματοποιήσει οι μμε ή οι μεγάλες επιχειρήσεις. Στις περιοχές «γ» υπάρχει δυνατότητα εφαρμογής των καθεστώτων ενισχύσεων για την υποστήριξη αρχικών επενδύσεων που έχουν πραγματοποιήσει μμε και αρχικών επενδύσεων για νέες δραστηριότητες μεγάλων επιχειρήσεων.

Στόχος της Κοινωνία, το ημερήσιο της αγοράς, λέγουμε επί του παρόντος, είναι η παροχή του στο ελάχιστο απαραίτητο επίπεδο των κοινωνικών ενισχύσεων στο επιχειρηματικό ανταγωνισμό.

Κατά τη χορήγηση ενίσχυσης σε μεμονωμένα επενδυτικά σχέδια στο πλαίσιο καθεστώτος, η χορηγούσα αρχή πρέπει να επιβεβαιώνει ότι το επιλεγέν σχέδιο θα συμβάλει στην επίτευξη του στόχου του καθεστώτος και, κατά συνέπεια, στην αναπτυξιακή στρατηγική της οικείας περιοχής. Για το σκοπό αυτό, το κράτος-μέλος μπορεί να βασιστεί στις πληροφορίες που παρέχει ο απόν των ενισχυσιών στο προσαρτημένο στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές έντυπο, στο οποίο πρέπει να περιγράφονται οι θετικές συνέπειες των επενδύσεων στην οικεία περιοχή.

ρούν να χορηγούνται για αντικατάσταση μονάδας παραγωγής ή εξοπλισμού.

Εάν η ενίσχυση υπολογίζεται βάσει των μισθολογικών δαπανών, οι θέσεις πρέπει να καλυφθούν εντός τριών ετών από την ολοκλήρωση των εργασιών. Κάθε θέση εργασίας που δημιουργείται μέσω της επένδυσης πρέπει να διατηρείται στην οικεία περιοχή για τουλάχιστον πέντε έτη ή τρία έτη για τις μμε μετά την ολοκλήρωσή της. Η υποχρέωση διατήρησης της επένδυσης στην οικεία περιοχή τουλάχιστον για περίοδο 5 ετών (3 έτη για τις ΜΜΕ) δεν θα πρέπει να εμποδίζει την αντικατάσταση μονάδας παραγωγής ή εξοπλισμού που έχει καταστεί απαρχαιωμένος ή έχει υποστεί βλάβη εντός της περιόδου αυτής, υπό την προϋπόθεση ότι η οικονομική δραστηριότητα διατηρείται στην οικεία περιοχή για τουλάχιστον απαιτούμενη περίοδο. Ωστόσο, οι περιφερειακές ενισχύσεις δεν μπο-

λάχιστον το 25% (η απαίτηση ίδιας συνεισφοράς κατά 25% που αναφέρεται στην παράγραφο 38 δεν ισχύει για τις επενδυτικές ενισχύσεις που χορηγούνται για επενδύσεις στις εδαφικές απόκεντρες περιφέρειες, όπου η μέγιστη ένταση ενισχύσεων μπορεί να υπερβεί το 75% του ΑΕΕ και να ανθίσει μέχρι και στο 90% για τις μμε, σύμφωνα με την παράγραφο 173 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών) των επιλέξιμων δαπανών, είτε μέσω ίδιων πόρων του είτε μέσω εξωτερικής χρηματοδότησης με μορφή που δεν περιέχει στοιχεία δημόσιας χρηματοδοτικής ενίσχυσης. Τούτο δεν ισχύει, για παράδειγμα για επιδοτούμενα δάνεια, τα κρατικά δάνεια μετοχικού κεφαλαίου ή τις κρατικές συμμετοχές που δεν τηρούν τις αρχές της οικονομίας της αγοράς, για τις εγγραφικές ενισχύσεις καθώς και για τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει του κανόνα

de minimis. Για να αποφευχθούν οι επιζήμιες επιπτώσεις των μέτρων κρατικής ενίσχυσης στο περιβάλλον, τα κράτη-μέλη πρέπει επίσης να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση προς την ενωσιακή περιβαλλοντική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένης ιδίως της ανάγκης για διενέργεια εκτιμήσεως περιβαλλοντικών επιπτώσεων οστικής τούτου απαιτείται εκ του νόμου και εξασφαλίζουν όλων των σχετικών αδειών.

Μεμονωμένες ενισχύσεις

Για να αποδεχθεί η συνεισφορά σε περιφερειακό επίπεδο των μεμονωμένων επενδυτικών ενισχύσεων που έχουν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή, τα κράτη-μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν πληθώρα δεκτικών, όπως εκείνους που αναφέρονται κατωτέρω, οι οποίοι μπορεί να έχουν άμεσο και έμμεσο χαρακτήρα:

Προκλήσεων στις μειονεκτούσες περιοχές

πιστούν με επενδυτικές ενισχύσεις. Σε ό,τι αφορά τις ενισχύσεις λειτουργίας για την αντιμετώπιση ορισμένων πρόσθετων δαπανών στις εδαφικές απόκεντρες περιφέρειες, τα μέτρα προβλήματα που λειτουργούν ανασταλτικά ως προς την ανάπτυξη των εδαφικών αποκέντρων περιφερειών καθορίζονται στο άρθρο 349 της Συνθήκης και περιλαμβάνουν

την απομόνωση, το νησιωτικό χαρακτήρα, τη μικρή έκταση, τη δύσκολη μορφολογία του εδάφους και το κλίμα, καθώς και τον οικονομικά εξάρτηση από λίγα προϊόντα. Ωστόσο, το οικείο κράτος-μέλος πρέπει να προσδιορίσει τις ειδικές πρόσθετες δαπάνες σχετικά με τα εν λόγω μόνια προβλήματα, τις οποίες πρόκειται να αντισταθμίσει το κα-

θεστώδ ενισχύσεων λειτουργίας. Σε ό,τι αφορά τις ενισχύσεις λειτουργίας για την πρόληψη ή την ανόσωση της μείωσης του πληθυσμού σε πολύ αραιοκατοικημένες περιοχές, το οικείο κράτος-μέλος πρέπει να αποδείξει τον κίνδυνο μείωσης του πληθυσμού στην οικεία περιοχή στην περίπτωση μη χορήγησης ενίσχυσης λειτουργίας.

τελεί σημαντική ένδειξη της συνεισφοράς στην περιφερειακή ανάπτυξη.

β) Ένας ακόμη μεγαλύτερος αριθμός θέσεων απασχόλησης μπορεί να δημιουργηθεί στο τοπικό δίκτυο (υπο) προμηθειών και να συμβάλει στην καλύτερη ένταξη της επένδυσης στην εκάστοτε περιφέρεια. Ο αριθμός των δημιουργούμενων θέσεων απασχόλησης θα πρέπει, συνολικά, να λαμβάνεται υπόψη.

γ) Η δέσμευση του δικαιούκου να αναλάβει ευρεία κλίμακα εκπαιδευτικές δραστηριότητες για τη βελτίωση των δεξιοτήτων (γενικών και ειδικών) του προσωπικού που απασχολεί πρέπει να θεωρείται στοιχείο το οποίο συμβάλλει στην περιφερειακή ανάπτυξη. Γενική ή ειδική εκπαίδευση για την οποία έχουν εγκριθεί εκπαιδευτικές ενισχύσεις δεν θα λαμβάνεται ως θετική επίπτωση των περιφερειακών ενισχύσεων, ούτως ώστε να μη γίνεται διπλή καταμέτρηση.

δ) Εξωτερικές οικονομίες κλίμακας ή άλλα οφέλη από πλευράς περιφερειακής ανάπτυξης μπορεί να προκύψουν λόγω γεωγραφικής εγγύτητας (δημιουργία συστάδων επιχειρήσεων). Η δημιουργία συστάδων από επιχειρήσεις του ίδιου κλάδου επιτρέπει στις επιμέρους μονάδες παραγωγής να ειδικευθούν περισσότερο, γεγονός που οδηγεί σε μεγαλύτερη αποδοτικότητα. Ωστόσο, η σημασία του δείκτη αυτού για τον καθορισμό της συμβολής στην περιφερειακή ανάπτυξη εξαρτάται από την πορεία της ανάπτυξης της συστάδας των επιχειρήσεων.

ε) Οι επενδύσεις συνιστούν ένα σύνολο τεχνικών γνώσεων που μπορεί να αποτελέσει πηγή σημαντικής μεταφοράς τεχνολογίας (διάχυση γνώσεων). Οι επενδύσεις που λαμβάνουν χώρα σε κλάδους εντάσεως τεχνολογίας είναι πιθανότερο να συνεπάγονται τη μεταφορά τεχνολογίας στην αποδέκτρια περιφέρεια.

στ) Μπορεί επίσης να ληφθεί υπόψη η συμβολή των σχεδίων στην ικανότητα της περιφέρειας να δημιουργήσει νέες τεχνολογίες μέσω τοπικής καινοτομίας. **ζ)** Η διάρκεια της επένδυσης και το ενδεχόμενο πραγματοποίησης άλλων συναφών επενδύσεων στο μέλλον αποτελούν ένδειξη της μονιμότερης δέσμευσης μιας επιχείρησης στην εκάστοτε οικεία περιφέρεια.

Ανάγκη παρέμβασης για επίτευξη των στόχων

▼ Διάγνωση του προβλήματος που χρήζει αντιμετώπισης είναι αναγκαίο να έχει προηγηθεί για να εκτιμηθεί εάν μια κρατική ενίσχυση είναι απαραίτητη για την επίτευξη του στόχου κοινού ενδιαφέροντος, όπως αναφέρεται στις κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα της προγραμματικής περιόδου 2014-2020 που καθόρισε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η κρατική ενίσχυση θα πρέπει να στοχεύει σε καταστάσεις όπου η ενίσχυση μπορεί να φέρει ουσιαστική βελτίωση, την οποία δεν δύναται να επιτύχει η αγορά. Όπως σημειώνεται από την Κομισιόν, αυτό ισχύει ιδίως σε περίπτωση συντόνισης δημοσίων πόρων. Πράγματι, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα μέτρα κρατικών ενισχύσεων μπορούν να διορθώσουν αδυναμίες της αγοράς, συμβάλλοντας έτσι στην αποτελεσματική λειτουργία των αγορών και ενισχύοντας την ανταγωνιστικότητα, αναφέρει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Επιπλέον, στις περιπτώσεις που οι αγορές παρουσών θετικών αποτελέσματα, τα οποία όμως δεν κρίνονται ικανοποιητικά από την άποψη της κοινωνικής ισοτιμίας και της πολιτικής συνοχής, οι κρατικές ενισχύσεις μπορούν να συμβάλουν στην επίτευξη περισσότερο επιθυμητών και δίκαιων αποτελεσμάτων στην αγορά.

Σε ό,τι αφορά τις ενισχύσεις που χορηγούνται για την ανάπτυξη περιοχών που περιλαμβάνονται στο χάρτη περιφερειακών ενισχύσεων, σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στην ενότητα 5 των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κρίνει ότι η αγορά δεν επιτυγχάνει τους σκοπούμενους στόχους συνοχής που προβλέπονται στη Συνθήκη χωρίς κρατική παρέμβαση. Συνεπώς, οι ενισχύσεις που χορηγούνται στις περιοχές αυτές θα πρέπει να θεωρούνται συμβατές με την εσωτερική αγορά βάσει του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) της Συνθήκης. [SID:8044989]

[SID:8044989]